

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 12. oktober 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 27 (alm. del) efter ønske fra Karsten Hønge (SF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 27:

Vil ministeren oplyse, hvilke overvejelser regeringen har gjort sig i forhold til fastsættelse af integrationsydelsen og grundlovens § 75, stk. 2, som Højesteret har fastslået forpligter myndighederne til at sikre et eksistensminimum for personer, der ikke kan forsørge sig selv, og hvordan beregnes eksistensminimummet (jf. Institut for Menneskerettigheders rapport »FAMILIER PÅ INTEGRATIONSYDELSE EN ANALYSE AF ØKONOMI, AFSAVN OG SOCIAL EKSKLUSION I ET MENNESKERETLIGT PERSPEKTIV«, 2018 og nyheden »Familier på integrationsydelse lider store afsavn«, menneskeret.dk 11. oktober 2018)?

Svar:

Integrationsydelsen blev indført i 2015 dels med henblik på at gøre det mindre attraktivt at søge asyl i Danmark, dels for at give nytilkomne flygtninge og andre udlændinge et større incitament til at arbejde og blive integreret i det danske samfund.

Regeringens bestræbelser på at indrette ydelsessystemet, så det bedre kan betale sig at arbejde, er yderligere forstærket med indførelsen af kontanthjælpsloftet og 225-timers-reglen i 2016, og regeringen nedsatte pr. 1. juli i år integrationsydelsen med 3 pct. samtidig med, at dansktillægget blev omlagt til en danskbonus, der højst kan udbetales i 6 måneder. Fra 1. januar 2019 bliver opholdskravet for adgang til kontanthjælp strammet fra sammenlagt 7 år ud inden for de seneste 8 år til sammenlagt 9 år inden for de seneste 10 år. Fra samme dato vil der også gælde et beskæftigelseskrav på 2½ år inden for de seneste 10 år.

Integrationsydelsen blev i 2015 gennemført ved at (gen)indføre en opholdsbetingelse for at få ret til kontanthjælp og uddannelseshjælp. For personer, der ikke opfylder opholdsbetingelsen, vil ydelsesniveauet være integrationsydelse. Som under de tidligere starthjælpsregler blev det dermed en betingelse for at få ret til uddannelseshjælp og kontanthjælp, at ansøgeren lovligt havde opholdt sig her i riget i sammenlagt mindst 7 år ud af de seneste 8 år.

9. november 2018

Integrationskontor
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 18616
Akt-id 566476

Ydelsesniveauet blev fastsat på niveau med uddannelseshjælp (som bygger på SU-systemets satser) og uden mulighed for aktivitetstillæg.

Dermed svarede niveauet til starthjælpen, som den tidligere S-ledede regering afskaffede i 2011, dog med den forskel, at starthjælpens forsørgertillæg blev erstattet med egentlige forsørgersatser for såvel enlige som gifte og samlevende forsørgere.

Regeringens overvejelser i forhold til bl.a. grundlovens § 75, stk. 2, fremgår af pkt. 2.8. i bemærkningerne til lovforslaget, L 2, 2014-15, 2. samling. Heri er der bl.a. redegjort for Højesterets dom af 15. februar 2012 ((U.2012.1761) starthjælpsdommen), hvor Højesteret udtalte, at grundlovens § 75, stk. 2, må forstås således, at det påhviler det offentlige at sikre et eksistensminimum for personer, der er omfattet af bestemmelsen. I lovforslagets bemærkninger konkluderes det, at også integrationsydelsen, der er fastsat på niveau med de (da)gældende SU-satser, og som for forsørgere af børn under 18 år overstiger de dagældende satser for introduktionsydelse og starthjælp, er i overensstemmelse med grundlovens § 75, stk. 2.

Starthjælpsdommen indgår også i Institut for Menneskerettigheders rapport om Familier på integrationsydelse, der danner grundlag for nærværende spørgsmål. Det fremgår af rapporten, at det hverken af grundloven, højesteretspraksis, lovgivningen eller den statsretlige litteratur fremgår, hvor grænsen for et eksistensminimum går.

Højesteret anfører i sin begrundelse vedrørende spørgsmålet om grundlovens eksistensminimum i ovennævnte dom fra 2012 bl.a.: "Efter størrelsen af den introduktionsydelse/starthjælp og de andre ydelser, som A og H modtog fra det offentlige, var der ikke grundlag for at fastslå, at A ikke havde modtaget hjælp i overensstemmelse med Grundlovens § 75, stk. 2." Således var starthjælpen ikke den eneste hjælp, familien havde mulighed for at modtage. Familien havde således modtaget boligstøtte, børne- og ungedydelse og enkeltydelser. Det samlede offentlige ydelsesniveau afhænger dermed i høj grad af den enkelte ydelsesmodtagers livssituation.

Som nævnt er ydelsessystemet sammensat på en sådan måde, at ydelsesmodtagerne i varierende omfang vil være berettiget til øvrige offentlige ydelser. Tildelingen sker ud fra en konkret vurdering af den enkelte ansøgers samlede økonomiske situation og behov.

Inger Støjberg

/

Lars von Spreckelsen-Syberg